

הבותים אין להם פרק תשיעי נזיר

מתני' נזיר שגילה. תגלחת סהרה ציוס שלשים ואחד שלו :
הוא כותר וגם טומאת הההוס היא כלומר שטרע לו
מלאת בין שנטמא לאחר מלאת באלו ציוס קודם שהציו קרבעטפו
ושניקת : אם טומאה ידועה. היתה בשעה שנטמא ה"ו טומא את הכל
אבל ג' לא נטמא עד לאחר הבאת תורה אור
קרבעטפו אפילו בטומאה ידועה
היו סוחר אלא ' כרתקן בפרק
שלושה מינין (לפי דף מו.) מי סוחר
עליו אחד מן הדמים כי' וזוקמנה
בגמרא לדברי הכל ' סוחר וכו'
לא : ואם עד שלא גילה . טרע
לו שנטמא בין בו ציוס בין שנטמא
בתוך ימי מלאת : דין כן ובין כך .
בין בטומאה ידועה בין בטומאה
הההוס סוחר את הכל : יניד . היא
טומאת הההוס שאחט סוחר אם נטמא
בטומאת מה וירד לטבול במערה
ציוס שביעי שלו ולאחר שילא (ד'
מלא לשם מה שטמא קף על פני
ההוס שפחתה והוא לא הכיר
בו כשרע סם לטבול אין זו טומאת
הההוס (ה' ופס') אם לא טרע לו
עד לאחר גילוח ואפילו אם לא ירד
לשם לטבול אלא להקד ה"ו טמא
וסוחר את הכל : אבל אם נטמא
משוקק בקרקע סהרה (ו) בששעה
שנכנס לא היה קף לבו יש חילוק
פעמים שהוא טוור ופעמים שהוא
טמא כשנכנס לשם ולא ככנס בה
אלא להקד וטרע לו לאחר גילוח
שנמלא לשם מה משוקק כנגד פי
המערה ה"ו טוור דוה היא טומאת
הההוס אבל ירד לשם לטבול
טומאת המת והח"כ טרע לו ואפילו
לאחר גילוח ה"ו טמא וסוחר את
הכל אפ"פ שהיו טומאת הההוס :

נזיר שגילה . תגלחת סהרה וטרע שהוא טומא ידועה
היא כותר וגם טומאת הההוס היא כלומר שטרע לו
שצמקוס עשכר היתה טומאת הההוס ובגמרא מפרש איו היא טומאת
הההוס שאין אחד בשולם מפרה והכי הילכתא גמירי לה :
אם עד שלא גילה . טרע לו בין כך
ובין כך סוחר בג' בטומאה
ידועה בג' בטומאת הההוס , וכי
גמירי טומאת הההוס דלא סהרה
דוקא כשטרע לו אחר שגילה אבל
טרע לו קודם שגילה סוחר :

מתני' נזיר שגילה וטרע לו שהוא טמא :
אם טומאה ידועה סוחר ואם טומאת תהום
אינו סוחר , אם עד שלא גילה בין כך ובין כך
סוחר , כיצד : יהיה לטבול במערה ולמצא מת-
צה על פי המערה טמא , נמצא משוקק
בקרע-המערה , ירד : להקד , מדר , ליטור
בטומאת מה , שחוקת טמא , טמא , ודוקא
מדר , מדר , שרגלים לדבר : ג' מנא הני
אמר : דאמר קרא ' וכו' ימות מת
עליו בפתע פתאום : עליו = במחורת לו ידוע
קרא ' כי יהיה טמא לנפש
או בדרך רחוקה כי דרך : מה דרך בגלוי אף
כל בגלוי , ואלא *הרתגן* *איוורו* טומאת
הההוס כל שאינו מכירה אחר בסוף העולם
אבל מכירה אחר בסוף העולם אין זו טומאת
הההוס בשלמא (ה' למ"ג כי דרך שפיר אלא
למא דאמר במחורת לו כי מכירה אחר
בסוף העולם מאי דיו , ונת הא רתיא *המוציא
מה מושבב לרחבה , של דרך : בתרומה
מוציא , בגזיר ובעשיית פסח מדר , מאי שניא ?
אלא טומאת תהום נזיר גמירי לה : אם
עד שלא גילה וכו' : מאי תנאיה ר' יוחנן ר"א
היא דאמר *תגלחת מעבבת . בעי רמי בר
חמא נפמא בתוך מלאת וטרע לו דאחר
מלאת מדר : בתר ריעה אוליגן וידועה אחר
מלאת היא ' או (למאי , למיסתרי)
אמר

פי' הרא"ש

נזיר שגילה . הביא
קרבעטפו וגיחל : אם
טומאה ידועה . פי'
טומאה שאפשר שיהיה
דבר כגון שלא היה
קודם הטרע סוחר :
טומאת תהום כדפרש
בגמ' שאין אור מכירה
בשאר העולם . אפ"פ
שורא פסח' אינו
סוחר דהלכה היא
בגזיר : אם עד שלא גילה
וכבר הביא רש"י :
בין כך טומאת ידועה
סוחר . דהא דבטורי
השפוחת תהום לא
סוחר חייב דוק היבא
טרע לו אחר גילוח
ל"א אי אחר קרבעטפו
לרבנן : כיצד רין טומאת
התהום ירד לטבול
במערה . שפיכתה שרץ
ונמצא כויה מן המת
על פני המים ספק
האחריל עליו : ל' האחריל
עליו סמא דספק טומאה
בר"ה ספקי סמא ואם
גודע לו ' או אחר
שגילה סוחר חייבו
טומאת ידועה ואפי'
דאמר' בגמ' ספק
טומאה שמה סוחר
היינו ' ס' מנא אכל ' ס'
אמר : שם : משוקק
בקרע המערה . כפיס
שככל וסורא . כפיס
אם טרע לו אחר שגילה
סוחר ויטעו סוחר חייבו
טומאת תהום וברישא
נקם לטבול לרבותא
אפי' אחר טומאת
נזיר אבל הרמב"ם
אפי' (ה' סוחר לפרש
טומאת המת . כגון
שהיה נז' פסח וכל
בשעה שהיה חיות
החיות בה וטומאת
ניזירותו . או סמא פת
שככל ואח"כ קבל עליו
ניזירות סוחר וסוחר
שחוקת סמא
חוקת סוחר סוחר
שרגלים לדבר . האי
גילום לדבר לא דוקא
דחי' גמירי הלכות
אלא כלומר קצת מינס
יש לדבר בין רבוחות
טומאת פת לא נהנה
הלכה לפסחי : מנ"מ
דטומאת תהום אינה
סוחרת עליו : כמחורת
לו לאמורי טומאת
התהום שאינה סוחרת :
ר"ל אחר כי דרך . גבי
פסח כתי' איש כי יהיה
סמא לנפש או בדרך
רוקח(סמא) טומאה כי
דרך כ"כ יש טומאה
אחרת דקאמר
אשכחן נז' עושה פסח
בג' אחר קרא כי דרך .
אבל מניא דהבא פסח
דמר יליף נז' פסח
וכי יליף פסח מניא :
כל שאין מכירה א'
בסוף העולם שירוש
שאפשר (שארם) [שאין
ארם] מכירה : בשלמא
לפי' כי דרך שפיר
דכין דא' מכירה
בסוף העולם ותיא
לגמירי כי דרך . ובפסח
קאמר ע' דהיינו בה
כילי עלמא כי דרך .
נזיר ועושה פסח סוחר
דדיו טומאת תהום
כדפרש לקמן מ"ס
כי היכי דילפת נזיר
מפסח לנפש ופסח מניא
למר הכי נמי לילף כל
גמירי

משוקק

משוקק בקרקע המערה . או
הוא מיקרי שפיר
טומאת הההוס ולכן ירד להקד
וליום אחרון שגילה טרע לו איתיה
טומאה , טוור משום טומאת הההוס
הוא : לטבול בטומאת מה . אם ירד
ליטור טומאת המת ואחר סוחר
ומנא ימי מניחה גילוח טרע לו
שכיר למערה היה כויה מהמת
משוקק במערה , טמא , שחוקת טמא
טמא דכי גמירי דטומאת הההוס
דנת סוחר דוקא לחרם שלא היה
בזמנא שפוחת פת : שחוקת טמא (כלומר) שרגלים לדבר
כלומר שטרע גדול י"ל הואי כויה בחרק טומאת מה לא האתרה
טומאת הההוס אלא הוא דנקיש ברישא ירד לטבול וכופסא ירד
להקד יש ליתן טעם לדבר דבישא רבועא קא משמע לו אף כי ירד
לטבול דמסתמא דקרק ועיין היטב שלא תהא טומאה סביבו ונמלא
מת קף על פי המערה מ"מ טמא משום ספק טומאה ברה"י
נפיעה רבועא קמ"ל אף כי ירד להקד ואין דרכו לנבוק ולדקוק
סביבו מ"מ כי משוקק בקרקע המערה טוור משום דהוי טומאת
הההוס : במחורת לו . אבל בטומאת הההוס שאינה מפורשת
ולא הכיר בין אחר בסוף העולם או אינו סוחר : רבוי ששעון
בן לקח אחר כי דרך . גבי עושה פסח כהי"ח איש כי יהיה
טמא לנפש או בדרך רחוקה לבס' ומדמקד' ימלא לנפש לדרך למחר
כי דרך ובמקנין נזיר מעושה פסח אבל בפרק כ"ד ג' לולין (פסחים)
דאשכחא נזיר עושה פסח מנלן דכתיב או בדרך רחוקה כי דרך
כי משמע עולא דלא פליגי ולא גמירי נזיר מעושה [פסח] :
ארא למ"ד במחורת לו , כי מפרה אחד בסוף העולם מאי הוי .
וכפ' כ"ד ג' לולין (ג"מ) ס' לא קאמר הכי דקאמר למ"ד כי
דרך טמא עד דידעי בה כויה עלמא כי דרך (ה' :

לנזיר

לנזיר שגילה וטרע לו שהוא טמא :
אם טומאה ידועה סוחר ואם טומאת תהום
אינו סוחר , אם עד שלא גילה בין כך ובין כך
סוחר , כיצד : יהיה לטבול במערה ולמצא מת-
צה על פי המערה טמא , נמצא משוקק
בקרע-המערה , ירד : להקד , מדר , ליטור
בטומאת מה , שחוקת טמא , טמא , ודוקא
מדר , מדר , שרגלים לדבר : ג' מנא הני
אמר : דאמר קרא ' וכו' ימות מת
עליו בפתע פתאום : עליו = במחורת לו ידוע
קרא ' כי יהיה טמא לנפש
או בדרך רחוקה כי דרך : מה דרך בגלוי אף
כל בגלוי , ואלא *הרתגן* *איוורו* טומאת
הההוס כל שאינו מכירה אחר בסוף העולם
אבל מכירה אחר בסוף העולם אין זו טומאת
הההוס בשלמא (ה' למ"ג כי דרך שפיר אלא
למא דאמר במחורת לו כי מכירה אחר
בסוף העולם מאי דיו , ונת הא רתיא *המוציא
מה מושבב לרחבה , של דרך : בתרומה
מוציא , בגזיר ובעשיית פסח מדר , מאי שניא ?
אלא טומאת תהום נזיר גמירי לה : אם
עד שלא גילה וכו' : מאי תנאיה ר' יוחנן ר"א
היא דאמר *תגלחת מעבבת . בעי רמי בר
חמא נפמא בתוך מלאת וטרע לו דאחר
מלאת מדר : בתר ריעה אוליגן וידועה אחר
מלאת היא ' או (למאי , למיסתרי)
אמר

שחוקק טמא טמא . העמידו בחוקת (ו) טמא : וחוקק טוור .
הצויר לשם בחוקת טוור . שרגלים לדבר . כלומר שהדברים נראין
כך לצרכי הממד על חוקתו ונעמנו על חוקתו וחיבו חוקת טוור
טוור וחוקק טמא טמא : (ג' במחורת לו . כמחורה לו כוון
טומאה ידועה סוחר אבל לא על טומאה שאינה ידועה לו : ור"ל
אמר אחר קרא . גבי עושה פסח' כי יהיה טמא לנפש או בדרך
רחוקה" : (ו' דרך) (ו' בגלוי אף טומאה בגלוי . לאמורי טומאת
הההוס ולא הוא ר"ל לנזיר לכל מקום סוחר ועושה
פסח כי דרך יניבו : בשלמא למ"ד כי דרך . ודבשה
שפיר דכין לדחך מכירה בסוף העולם הוי יגלוי : אלא למ"ד
במחורת לו כי מכירה אחד בסוף העולם . אמאי הוי טמא והא
אינה מחורת לו : ופ' . בין למ"ד במחורת לו בין למ"ד כי דרך
כיון דמדאורייתא טומאת הההוס הותרה גביה הא דתיא המנ"א
מה מושבב בו מאי טמא גבי תרומה דהוי טמא וגבי נזיר ועושה
פסח דהוי טוור : אלא טומאת הההוס נמא גמירי לה . דאינה
מטמאה והכי גמירי לו דלמזיר ועושה פסח בלבד אינה מטמאה
אבל לתרומה לא גמירין הילכתא ומאוס הכי הוי טמא : פ'א
גמא . דאם טרע לו קודם גילוח אפי' שהציו קרבעטפו סוחר :
אמר יענון ר"א פ"א דאמר . בפרק ג' מינין (לפי דף מו.) ואחר
ישנה הגזיר יין אחר מעשים כולן דברי ר"א (כ' דכין דעדין לא
גילוח שטרע לו בתוך מלאת דמי וסוחר את הכל דאי לרבנן
כיון שזרק עליו אחד מן הדמים שוב אינו סוחר : בעי רמי בר חמא
נעמא . בטומאת הההוס בתוך ימי מלאת וטרע לו לאחר מלאת
קודם הבאת קרבעטפו וקודם גילוח : פסח בפר ידועה אוליגן .
כלומר 'מי אמרינן דהא דגמירין דטומאת הההוס אינה סוחרת'
היכא דידועה היא לאחר מלאת אפילו היכא דנעמא בימי מלאת
או דלמא ידועה בטומאת בימי מלאת אפי' טרע לו לאחר מלאת
ואפילו לאחר הבאת קרבעטפו לא אמרינן דטומאת הההוס סוחרת
לו וסוחר ולמרי בר חמא דקמיבעיא ליה הכי (ו) לא קמיבעיא ליה מהני'
ואמרו להכי קמיבעיא ליה הכי אף סוחר או אינו סוחר כלל :

שחוקק טמא טמא . העמידו בחוקת (ו) טמא : וחוקק טוור .
הצויר לשם בחוקת טוור . שרגלים לדבר . כלומר שהדברים נראין
כך לצרכי הממד על חוקתו ונעמנו על חוקתו וחיבו חוקת טוור
טוור וחוקק טמא טמא : (ג' במחורת לו . כמחורה לו כוון
טומאה ידועה סוחר אבל לא על טומאה שאינה ידועה לו : ור"ל
אמר אחר קרא . גבי עושה פסח' כי יהיה טמא לנפש או בדרך
רחוקה" : (ו' דרך) (ו' בגלוי אף טומאה בגלוי . לאמורי טומאת
הההוס ולא הוא ר"ל לנזיר לכל מקום סוחר ועושה
פסח כי דרך יניבו : בשלמא למ"ד כי דרך . ודבשה
שפיר דכין לדחך מכירה בסוף העולם הוי יגלוי : אלא למ"ד
במחורת לו כי מכירה אחד בסוף העולם . אמאי הוי טמא והא
אינה מחורת לו : ופ' . בין למ"ד במחורת לו בין למ"ד כי דרך
כיון דמדאורייתא טומאת הההוס הותרה גביה הא דתיא המנ"א
מה מושבב בו מאי טמא גבי תרומה דהוי טמא וגבי נזיר ועושה
פסח דהוי טוור : אלא טומאת הההוס נמא גמירי לה . דאינה
מטמאה והכי גמירי לו דלמזיר ועושה פסח בלבד אינה מטמאה
אבל לתרומה לא גמירין הילכתא ומאוס הכי הוי טמא : פ'א
גמא . דאם טרע לו קודם גילוח אפי' שהציו קרבעטפו סוחר :
אמר יענון ר"א פ"א דאמר . בפרק ג' מינין (לפי דף מו.) ואחר
ישנה הגזיר יין אחר מעשים כולן דברי ר"א (כ' דכין דעדין לא
גילוח שטרע לו בתוך מלאת דמי וסוחר את הכל דאי לרבנן
כיון שזרק עליו אחד מן הדמים שוב אינו סוחר : בעי רמי בר חמא
נעמא . בטומאת הההוס בתוך ימי מלאת וטרע לו לאחר מלאת
קודם הבאת קרבעטפו וקודם גילוח : פסח בפר ידועה אוליגן .
כלומר 'מי אמרינן דהא דגמירין דטומאת הההוס אינה סוחרת'
היכא דידועה היא לאחר מלאת אפילו היכא דנעמא בימי מלאת
או דלמא ידועה בטומאת בימי מלאת אפי' טרע לו לאחר מלאת
ואפילו לאחר הבאת קרבעטפו לא אמרינן דטומאת הההוס סוחרת
לו וסוחר ולמרי בר חמא דקמיבעיא ליה הכי (ו) לא קמיבעיא ליה מהני'
ואמרו להכי קמיבעיא ליה הכי אף סוחר או אינו סוחר כלל :

שחוקק טמא טמא . העמידו בחוקת (ו) טמא : וחוקק טוור .
הצויר לשם בחוקת טוור . שרגלים לדבר . כלומר שהדברים נראין
כך לצרכי הממד על חוקתו ונעמנו על חוקתו וחיבו חוקת טוור
טוור וחוקק טמא טמא : (ג' במחורת לו . כמחורה לו כוון
טומאה ידועה סוחר אבל לא על טומאה שאינה ידועה לו : ור"ל
אמר אחר קרא . גבי עושה פסח' כי יהיה טמא לנפש או בדרך
רחוקה" : (ו' דרך) (ו' בגלוי אף טומאה בגלוי . לאמורי טומאת
הההוס ולא הוא ר"ל לנזיר לכל מקום סוחר ועושה
פסח כי דרך יניבו : בשלמא למ"ד כי דרך . ודבשה
שפיר דכין לדחך מכירה בסוף העולם הוי יגלוי : אלא למ"ד
במחורת לו כי מכירה אחד בסוף העולם . אמאי הוי טמא והא
אינה מחורת לו : ופ' . בין למ"ד במחורת לו בין למ"ד כי דרך
כיון דמדאורייתא טומאת הההוס הותרה גביה הא דתיא המנ"א
מה מושבב בו מאי טמא גבי תרומה דהוי טמא וגבי נזיר ועושה
פסח דהוי טוור : אלא טומאת הההוס נמא גמירי לה . דאינה
מטמאה והכי גמירי לו דלמזיר ועושה פסח בלבד אינה מטמאה
אבל לתרומה לא גמירין הילכתא ומאוס הכי הוי טמא : פ'א
גמא . דאם טרע לו קודם גילוח אפי' שהציו קרבעטפו סוחר :
אמר יענון ר"א פ"א דאמר . בפרק ג' מינין (לפי דף מו.) ואחר
ישנה הגזיר יין אחר מעשים כולן דברי ר"א (כ' דכין דעדין לא
גילוח שטרע לו בתוך מלאת דמי וסוחר את הכל דאי לרבנן
כיון שזרק עליו אחד מן הדמים שוב אינו סוחר : בעי רמי בר חמא
נעמא . בטומאת הההוס בתוך ימי מלאת וטרע לו לאחר מלאת
קודם הבאת קרבעטפו וקודם גילוח : פסח בפר ידועה אוליגן .
כלומר 'מי אמרינן דהא דגמירין דטומאת הההוס אינה סוחרת'
היכא דידועה היא לאחר מלאת אפילו היכא דנעמא בימי מלאת
או דלמא ידועה בטומאת בימי מלאת אפי' טרע לו לאחר מלאת
ואפילו לאחר הבאת קרבעטפו לא אמרינן דטומאת הההוס סוחרת
לו וסוחר ולמרי בר חמא דקמיבעיא ליה הכי (ו) לא קמיבעיא ליה מהני'
ואמרו להכי קמיבעיא ליה הכי אף סוחר או אינו סוחר כלל :

מתני'

מתני' נזיר שגילה וטרע לו שהוא טמא :
אם טומאה ידועה סוחר ואם טומאת תהום
אינו סוחר , אם עד שלא גילה בין כך ובין כך
סוחר , כיצד : יהיה לטבול במערה ולמצא מת-
צה על פי המערה טמא , נמצא משוקק
בקרע-המערה , ירד : להקד , מדר , ליטור
בטומאת מה , שחוקת טמא , טמא , ודוקא
מדר , מדר , שרגלים לדבר : ג' מנא הני
אמר : דאמר קרא ' וכו' ימות מת
עליו בפתע פתאום : עליו = במחורת לו ידוע
קרא ' כי יהיה טמא לנפש
או בדרך רחוקה כי דרך : מה דרך בגלוי אף
כל בגלוי , ואלא *הרתגן* *איוורו* טומאת
הההוס כל שאינו מכירה אחר בסוף העולם
אבל מכירה אחר בסוף העולם אין זו טומאת
הההוס בשלמא (ה' למ"ג כי דרך שפיר אלא
למא דאמר במחורת לו כי מכירה אחר
בסוף העולם מאי דיו , ונת הא רתיא *המוציא
מה מושבב לרחבה , של דרך : בתרומה
מוציא , בגזיר ובעשיית פסח מדר , מאי שניא ?
אלא טומאת תהום נזיר גמירי לה : אם
עד שלא גילה וכו' : מאי תנאיה ר' יוחנן ר"א
היא דאמר *תגלחת מעבבת . בעי רמי בר
חמא נפמא בתוך מלאת וטרע לו דאחר
מלאת מדר : בתר ריעה אוליגן וידועה אחר
מלאת היא ' או (למאי , למיסתרי)
אמר

משוקק

משוקק בקרקע המערה . או
הוא מיקרי שפיר
טומאת הההוס ולכן ירד להקד
וליום אחרון שגילה טרע לו איתיה
טומאה , טוור משום טומאת הההוס
הוא : לטבול בטומאת מה . אם ירד
ליטור טומאת המת ואחר סוחר
ומנא ימי מניחה גילוח טרע לו
שכיר למערה היה כויה מהמת
משוקק במערה , טמא , שחוקת טמא
טמא דכי גמירי דטומאת הההוס
דנת סוחר דוקא לחרם שלא היה
בזמנא שפוחת פת : שחוקת טמא (כלומר) שרגלים לדבר
כלומר שטרע גדול י"ל הואי כויה בחרק טומאת מה לא האתרה
טומאת הההוס אלא הוא דנקיש ברישא ירד לטבול וכופסא ירד
להקד יש ליתן טעם לדבר דבישא רבועא קא משמע לו אף כי ירד
לטבול דמסתמא דקרק ועיין היטב שלא תהא טומאה סביבו ונמלא
מת קף על פי המערה מ"מ טמא משום ספק טומאה ברה"י
נפיעה רבועא קמ"ל אף כי ירד להקד ואין דרכו לנבוק ולדקוק
סביבו מ"מ כי משוקק בקרקע המערה טוור משום דהוי טומאת
הההוס : במחורת לו . אבל בטומאת הההוס שאינה מפורשת
ולא הכיר בין אחר בסוף העולם או אינו סוחר : רבוי ששעון
בן לקח אחר כי דרך . גבי עושה פסח כהי"ח איש כי יהיה
טמא לנפש או בדרך רחוקה לבס' ומדמקד' ימלא לנפש לדרך למחר
כי דרך ובמקנין נזיר מעושה פסח אבל בפרק כ"ד ג' לולין (פסחים)
דאשכחא נזיר עושה פסח מנלן דכתיב או בדרך רחוקה כי דרך
כי משמע עולא דלא פליגי ולא גמירי נזיר מעושה [פסח] :
ארא למ"ד במחורת לו , כי מפרה אחד בסוף העולם מאי הוי .
וכפ' כ"ד ג' לולין (ג"מ) ס' לא קאמר הכי דקאמר למ"ד כי
דרך טמא עד דידעי בה כויה עלמא כי דרך (ה' :

לנזיר

לנזיר שגילה וטרע לו שהוא טמא :
אם טומאה ידועה סוחר ואם טומאת תהום
אינו סוחר , אם עד שלא גילה בין כך ובין כך
סוחר , כיצד : יהיה לטבול במערה ולמצא מת-
צה על פי המערה טמא , נמצא משוקק
בקרע-המערה , ירד : להקד , מדר , ליטור
בטומאת מה , שחוקת טמא , טמא , ודוקא
מדר , מדר , שרגלים לדבר : ג' מנא הני
אמר : דאמר קרא ' וכו' ימות מת
עליו בפתע פתאום : עליו = במחורת לו ידוע
קרא ' כי יהיה טמא לנפש
או בדרך רחוקה כי דרך : מה דרך בגלוי אף
כל בגלוי , ואלא *הרתגן* *איוורו* טומאת
הההוס כל שאינו מכירה אחר בסוף העולם
אבל מכירה אחר בסוף העולם אין זו טומאת
הההוס בשלמא (ה' למ"ג כי דרך שפיר אלא
למא דאמר במחורת לו כי מכירה אחר
בסוף העולם מאי דיו , ונת הא רתיא *המוציא
מה מושבב לרחבה , של דרך : בתרומה
מוציא , בגזיר ובעשיית פסח מדר , מאי שניא ?
אלא טומאת תהום נזיר גמירי לה : אם
עד שלא גילה וכו' : מאי תנאיה ר' יוחנן ר"א
היא דאמר *תגלחת מעבבת . בעי רמי בר
חמא נפמא בתוך מלאת וטרע לו דאחר
מלאת מדר : בתר ריעה אוליגן וידועה אחר
מלאת היא ' או (למאי , למיסתרי)
אמר

שחוקק טמא טמא . העמידו בחוקת (ו) טמא : וחוקק טוור .
הצויר לשם בחוקת טוור . שרגלים לדבר . כלומר שהדברים נראין
כך לצרכי הממד על חוקתו ונעמנו על חוקתו וחיבו חוקת טוור
טוור וחוקק טמא טמא : (ג' במחורת לו . כמחורה לו כוון
טומאה ידועה סוחר אבל לא על טומאה שאינה ידועה לו : ור"ל
אמר אחר קרא . גבי עושה פסח' כי יהיה טמא לנפש או בדרך
רחוקה" : (ו' דרך) (ו' בגלוי אף טומאה בגלוי . לאמורי טומאת
הההוס ולא הוא ר"ל לנזיר לכל מקום סוחר ועושה
פסח כי דרך יניבו : בשלמא למ"ד כי דרך . ודבשה
שפיר דכין לדחך מכירה בסוף העולם הוי יגלוי : אלא למ"ד
במחורת לו כי מכירה אחד בסוף העולם . אמאי הוי טמא והא
אינה מחורת לו : ופ' . בין למ"ד במחורת לו בין למ"ד כי דרך
כיון דמדאורייתא טומאת הההוס הותרה גביה הא דתיא המנ"א
מה מושבב בו מאי טמא גבי תרומה דהוי טמא וגבי נזיר ועושה
פסח דהוי טוור : אלא טומאת הההוס נמא גמירי לה . דאינה
מטמאה והכי גמירי לו דלמזיר ועושה פסח בלבד אינה מטמאה
אבל לתרומה לא גמירין הילכתא ומאוס הכי הוי טמא : פ'א
גמא . דאם טרע לו קודם גילוח אפי' שהציו קרבעטפו סוחר :
אמר יענון ר"א פ"א דאמר . בפרק ג' מינין (לפי דף מו.) ואחר
ישנה הגזיר יין אחר מעשים כולן דברי ר"א (כ' דכין דעדין לא
גילוח שטרע לו בתוך מלאת דמי וסוחר את הכל דאי לרבנן
כיון שזרק עליו אחד מן הדמים שוב אינו סוחר : בעי רמי בר חמא
נעמא . בטומאת הההוס בתוך ימי מלאת וטרע לו לאחר מלאת
קודם הבאת קרבעטפו וקודם גילוח : פסח בפר ידועה אוליגן .
כלומר 'מי אמרינן דהא דגמירין דטומאת הההוס אינה סוחרת'
היכא דידועה היא לאחר מלאת אפילו היכא דנעמא בימי מלאת
או דלמא ידועה בטומאת בימי מלאת אפי' טרע לו לאחר מלאת
ואפילו לאחר הבאת קרבעטפו לא אמרינן דטומאת הההוס סוחרת
לו וסוחר ולמרי בר חמא דקמיבעיא ליה הכי (ו) לא קמיבעיא ליה מהני'
ואמרו להכי קמיבעיא ליה הכי אף סוחר או אינו סוחר כלל :

משוקק

משוקק בקרקע המערה . או
הוא מיקרי שפיר
טומאת הההוס ולכן ירד להקד
וליום אחרון שגילה טרע לו איתיה
טומאה , טוור משום טומאת הההוס
הוא : לטבול בטומאת מה . אם ירד
ליטור טומאת המת ואחר סוחר
ומנא ימי מניחה גילוח טרע לו
שכיר למערה היה כויה מהמת
משוקק במערה , טמא , שחוקת טמא
טמא דכי גמירי דטומאת הההוס
דנת סוחר דוקא לחרם שלא היה
בזמנא שפוחת פת : שחוקת טמא (כלומר) שרגלים לדבר
כלומר שטרע גדול י"ל הואי כויה בחרק טומאת מה לא האתרה
טומאת הההוס אלא הוא דנקיש ברישא ירד לטבול וכופסא ירד
להקד יש ליתן טעם לדבר דבישא רבועא קא משמע לו אף כי ירד
לטבול דמסתמא דקרק ועיין היטב שלא תהא טומאה סביבו ונמלא
מת קף על פי המערה מ"מ טמא משום ספק טומאה ברה"י
נפיעה רבועא קמ"ל אף כי ירד להקד ואין דרכו לנבוק ולדקוק
סביבו מ"מ כי משוקק בקרקע המערה טוור משום דהוי טומאת
הההוס : במחורת לו . אבל בטומאת הההוס שאינה מפורשת
ולא הכיר בין אחר בסוף העולם או אינו סוחר : רבוי ששעון
בן לקח אחר כי דרך . גבי עושה פסח כהי"ח איש כי יהיה
טמא לנפש או בדרך רחוקה לבס' ומדמקד' ימלא לנפש לדרך למחר
כי דרך ובמקנין נזיר מעושה פסח אבל בפרק כ"ד ג' לולין (פסחים)
דאשכחא נזיר עושה פסח מנלן דכתיב או בדרך רחוקה כי דרך
כי משמע עולא דלא פליגי ולא גמירי נזיר מעושה [פסח] :
ארא למ"ד במחורת לו , כי מפרה אחד בסוף העולם מאי הוי .
וכפ' כ"ד ג' לולין (ג"מ) ס' לא קאמר הכי דקאמר למ"ד כי
דרך טמא עד דידעי בה כויה עלמא כי דרך (ה' :

לנזיר

לנזיר שגילה וטרע לו שהוא טמא :
אם טומאה ידועה סוחר ואם טומאת תהום
אינו סוחר , אם עד שלא גילה בין כך ובין כך
סוחר , כיצד : יהיה לטבול במערה ולמצא מת-
צה על פי המערה טמא , נמצא משוקק
בקרע-המערה , ירד : להקד , מדר , ליטור
בטומאת מה , שחוקת טמא , טמא , ודוקא
מדר , מדר , שרגלים לדבר : ג' מנא הני
אמר : דאמר קרא ' וכו' ימות מת
עליו בפתע פתאום : עליו = במחורת לו ידוע
קרא ' כי יהיה טמא לנפש
או בדרך רחוקה כי דרך : מה דרך בגלוי אף
כל בגלוי , ואלא *הרתגן* *איוורו* טומאת
הההוס כל שאינו מכירה אחר בסוף העולם
אבל מכירה אחר בסוף העולם אין זו טומאת
הההוס בשלמא (ה' למ"ג כי דרך שפיר אלא
למא דאמר במחורת לו כי מכירה אחר
בסוף העולם מאי דיו , ונת הא רתיא *המוציא
מה מושבב לרחבה , של דרך : בתרומה
מוציא , בגזיר ובעשיית פסח מדר , מאי שניא ?
אלא טומאת תהום נזיר גמירי לה : אם
עד שלא גילה וכו' : מאי תנאיה ר' יוחנן ר"א
היא דאמר *תגלחת מעבבת . בעי רמי בר
חמא נפמא בתוך מלאת וטרע לו דאחר
מלאת מדר : בתר ריעה אוליגן וידועה אחר
מלאת היא ' או (למאי , למיסתרי)
אמר

פסחים פ"א ע"ט
א' ב"ה ז' אפי' ז' ס'
ב' ב"ה ז' אפי' ז' ס'
ג' ב"ה ז' אפי' ז' ס'
ד' ב"ה ז' אפי' ז' ס'
ה' ב"ה ז' אפי' ז' ס'
ו' ב"ה ז' אפי' ז' ס'
ז' ב"ה ז' אפי' ז' ס'
ח' ב"ה ז' אפי' ז' ס'
ט' ב"ה ז' אפי' ז' ס'
י' ב"ה ז' אפי' ז' ס'
יא' ב"ה ז' אפי' ז' ס'
יב' ב"ה ז' אפי' ז' ס'
יג' ב"ה ז' אפי' ז' ס'
יד' ב"ה ז' אפי' ז' ס'
יט' ב"ה ז' אפי' ז' ס'
כ' ב"ה ז' אפי' ז' ס'
כ"א ב"ה ז' אפי' ז' ס'
כ"ב ב"ה ז' אפי' ז' ס'
כ"ג ב"ה ז' אפי' ז' ס'
כ"ד ב"ה ז' אפי' ז' ס'
כ"ה ב"ה ז' אפי' ז' ס'
כ"ו ב"ה ז' אפי' ז' ס'
כ"ז ב"ה ז' אפי' ז' ס'
כ"ח ב"ה ז' אפי' ז' ס'
כ"ט ב"ה ז' אפי' ז' ס'
ל"א ב"ה ז' אפי' ז' ס'
ל"ב ב"ה ז' אפי' ז' ס'
ל"ג ב"ה ז' אפי' ז' ס'
ל"ד ב"ה ז' אפי' ז' ס'
ל"ה ב"ה ז' אפי' ז' ס'
ל"ו ב"ה ז' אפי' ז' ס'
ל"ז ב"ה ז' אפי' ז' ס'
ל"ח ב"ה ז' אפי' ז' ס'
ל"ט ב"ה ז' אפי' ז' ס'
מ' ב"ה ז' אפי' ז' ס'
מ"א ב"ה ז' אפי' ז' ס'
מ"ב ב"ה ז' אפי' ז' ס'
מ"ג ב"ה ז' אפי' ז' ס'
מ"ד ב"ה ז' אפי' ז' ס'
מ"ה ב"ה ז' אפי' ז' ס'
מ"ו ב"ה ז' אפי' ז' ס'
מ"ז ב"ה ז' אפי' ז' ס'
מ"ח ב"ה ז' אפי' ז' ס'
מ"ט ב"ה ז' אפי' ז' ס'
נ' ב"ה ז' אפי' ז' ס'
נ"א ב"ה ז' אפי' ז' ס'
נ"ב